

Evne og Villie til at bringe økonomiske Ofre maatte vurderes meget højt. (Afbrydelse af *Birch*). Ja, hvis jeg havde staaet i Spidsen for et saadant Parti, kunne De være overbeviste om, at det radikale Venstre havde haft en anderledes Magt, end det har. Vi begyndte i 1905, og ved Valget i 1906 samlede vi 40,000 Vælgere om os paa Valgtribunerne, for den allervæsentligste Del uformuende Folk. Med dette Vælgerkorps bag os have vi skabt en Presse Landet over og forøget vort Vælgertal ved sidste Valg fra 40,000 til 60,000. Højre, der stod med en stor Presse her i Landet, har derimod næsten faaet den slaaet ned i disse Aar. Højre stod med et glimrende, velhavende og talrigt Vælgerkorps, det have de splittet og ødelagt. Derfor kan jeg ikke sige andet til Højres Politikere, end at de have ført den sletteste Politik, det overhovedet er muligt at føre. Bliv ved med det!

Halsted: Den sidste ærede Taler sluttede med en ret skarp og stærk Udfordring til Medlemmerne af den Gruppe, hvortil jeg hører. Jeg skal senere med et Par Ord komme tilbage dertil og i dette Øjeblik kun sige, at naar det ærede Medlem taler om, hvad han vilde have udtalt som Fører, hvis han havde staaet i Spidsen for et saadant Vælgerkorps som Højres, ved han ikke det allerringeste derom. Og han skulde ikke glemme, at Højre trods alle begaaede Fejl — og dem har der selvfølgelig været adskillige af — og trods alle Nederlag ikke desto mindre er et stærkt Parti her i Landet, som man fra alle Sider gør klogt i at regne med. Naar det radikale Venstre en Gang har regeret, om jeg saa maa udtrykke mig, saa længe som Højre eller levet saa længe som Højre, skal det vise sig, om der overhovedet er nogen, der kan huske, at der har været et radikalt Venstre, som blev ledet af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Saa meget tør jeg sige paa dette Tidspunkt, at det er først Fremtiden, der skal vise, hvad Partiet duer til.

Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om den finansielle Situation. At den viser sig lidet lystelig, fremgaar af alle de Udtalelser, vi have hørt fra de forskellige Partiers Ordførere. Forholdet er jo, at i den Tid, Venstre har været ved Magten, har det laant omtrent 60 Mill. Kr. Det har forhøjet Skatterne ved Forhøjelser af Jernbanetaksterne og Postportoen osv. osv., men ikke desto mindre er det sandede Forhold det, at vi i en ikke fjern Fremtid staa overfor et Deficit af

omtrent samme Størrelse som det Laan, vi have stiftet i to Gange. Dette beviser ikke, at vi ikke have faaet noget for Pengene. Det er en Sag for sig. Mange af de gennemførte Foranstaltninger — jeg ser her bort fra, om de ere mere eller mindre tilfredsstillende gennemførte — var man fra alle Sider nogenlunde enige om afhjalp store Mangler. Det er ikke det, det drejer sig om, men det, det drejer sig om, er, at mange af Foranstaltningerne have været gennemførte med store Bekostninger, uden at der har været en bestemt Finansplan at bygge disse paa.

Siden jeg blev Medlem af Finansudvalget og altsaa har følt mig forpligtet til at tale ved denne Lejlighed, har jeg fra denne Plads Gang efter Gang hævdet, at der blev stillet stærkere og stærkere Krav, som der ganske vist i og for sig kunde opnaas Enighed mellem de forskellige Partier om, men uden at man i Tide anviste det fornødne økonomiske Grundlag derfor. Man har levet udelukkende paa Konjunkturerens Stigning. Naar dette blev udtalt herfra, hørte man til Gængæld Ordførerne for det Parti, som i mange Aar var det herskende her i Salen, Reformpartiet. — de ærede Medlemmer fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og fra Løvel (Anders Nielsen) —, udtale sig i Retning af, at der var Penge nok baade til dette og hint, uden at de tænkte paa, at Konjunkturerne ikke vedblive at stige, at de gaa i Bølgegang og maatte en Gang gaa nedad.

Sandheden er jo, at man, da man kom til Magten, havde saa store Reformløfter at indløse, at man ikke først tænkte paa at danne det fornødne økonomiske Grundlag dertil. Man laante de 20 Mill. Kr. De strakte kun saare kort til, og saa gik man videre for at indløse Vekslerne. Det er et udmærket godt Princip, naar man blot ved, hvorfra man skal tage de fornødne Penge. I hele den Finansperiode, som omfatter den halve Snes Aar siden Systemskiftet, har der ikke været fulgt, siger jeg, nogen virkelig Plan. Nu antager jeg, at alle ere klare over, at det er paa Tide — ikke at sige Stop til Reformen, som en enkelt æret Taler har udtalt, men —, at man, forinden man gaar til Vedtagelse af Reformen, anviser det fornødne økonomiske Grundlag. Og der er et til: De Reformen, som ikke ere nødvendige, men kunne vente, maa vente, indtil dette Grundlag er til Stede.

Jeg vil i denne Forbindelse minde om — det er noget alle vide, naar de tænke sig om —, at Venstres første Finansminister, der dog stod under en opgaaende